

18.11.2024

OZNÁMENIE POSLANCOM

Vec: Petícia č. 0453/2024, ktorú predkladá Y. B. G., taiwanský štátny príslušník, o údajnej nesprávnej transpozícii smernice o osobách s dlhodobým pobytom v Taliansku a Francúzsku

1. Zhrnutie obsahu petície

Predkladateľ petície – občan krajiny mimo EÚ žijúci v Rumunsku – vysvetľuje, že v Rumunsku získal povolenie na dlhodobý pobyt v EÚ a chcel by sa presťahovať a pracovať v inom členskom štáte. Pripomína, že podľa smernice 2003/109/ES o osobách s dlhodobým pobytom môžu členské štáty stanoviť, že ak sa osoba s dlhodobým pobytom v EÚ presťahuje za prácou z iného členského štátu, má obmedzený prístup k iným pracovným činnostiam, než na ktoré získala povolenie na pobyt, za podmienok stanovených vnútroštátnymi právnymi predpismi, na obdobie nepresahujúce 12 mesiacov. Predkladateľ petície tvrdí, že Taliansko a Francúzsko nesprávne transponovali smernicu 2003/109/ES, pretože obmedzujú rovnaké zaobchádzanie z hľadiska prístupu osôb s dlhodobým pobytom v EÚ z iného členského štátu EÚ k zamestnaniu počas viac ako 12 mesiacov. Predkladateľ petície uvádza, že to spôsobuje veľkú prekážku pre osoby s dlhodobým pobytom v EÚ pri uplatňovaní ich práva na mobilitu v rámci EÚ.

2. Prípustnosť

Petícia bola uznaná ako prípustná 28. júna 2024. Európsky parlament požiadal Komisiu o poskytnutie informácií podľa článku 233 ods. 5 (pôvodne článok 227 ods. 5).

3. Odpoveď Komisie doručená 18. novembra 2024

Petícia

Predkladateľ petície – občan krajiny mimo EÚ žijúci v Rumunsku – vysvetľuje, že v Rumunsku získal povolenie na dlhodobý pobyt v EÚ a chcel by sa presťahovať a pracovať

v inom členskom štáte, pravdepodobne v Taliansku alebo Francúzsku, aby tak rozšíril svoje pracovné príležitosti. Pripomína, že podľa smernice Rady 2003/109/ES o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom¹ (ďalej len „smernica o osobách s dlhodobým pobytom“) môžu členské štáty stanoviť, že ak sa osoba s dlhodobým pobytom v EÚ presťahuje za prácou do iného členského štátu, má obmedzený prístup k iným pracovným činnostiam, než na ktoré získala povolenie na pobyt, za podmienok stanovených vnútroštátnymi právnymi predpismi, na obdobie nepresahujúce 12 mesiacov.

Predkladateľ petície tvrdí, že Taliansko a Francúzsko nesprávne transponovali smernicu o osobách s dlhodobým pobytom, pretože obmedzujú rovnaké zaobchádzanie z hľadiska prístupu osôb s dlhodobým pobytom v EÚ z iného členského štátu EÚ k zamestnaniu počas viac ako 12 mesiacov, prípadne na neurčito. To by predstavovalo porušenie článku 21 ods. 2 smernice. Predkladateľ petície uvádza, že to vytvára významnú prekážku pri využívaní a uplatňovaní jeho práva na mobilitu v rámci EÚ, a žiada Komisiu, aby naliehala na dva členské štáty, aby zmenili svoje právne predpisy a začali proti nim konanie o nesplnení povinnosti, ak ich nedodržia.

Zistenia Komisie

Povolenia na dlhodobý pobyt v EÚ sú regulované na úrovni EÚ smernicou o osobách s dlhodobým pobytom. V smernici sa stanovuje, že osoby s dlhodobým pobytom v EÚ majú právo pohybovať sa a zdržiavať sa v druhom členskom štáte. Toto však nie je absolútne právo, ale podlieha viacerým podmienkam.

Podľa článku 15 ods. 1 smernice je osoba s dlhodobým pobytom povinná čo najskôr a najneskôr do troch mesiacov po vstupe na územie členského štátu požiadať príslušné orgány tohto členského štátu o povolenie na pobyt. V prípadoch, keď osoba s dlhodobým pobytom v EÚ chce vykonávať hospodársku činnosť ako zamestnanec, druhý členský štát môže od dotknutej osoby požadovať, aby predložila dôkaz o tom, že má pracovnú zmluvu, vyhlásenie zamestnávateľa, že je zamestnaná, alebo návrh na uzavretie pracovnej zmluvy podľa ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov [článok 15 ods. 4 písm. a) bod i)]. Článok 14 ods. 3 smernice okrem toho členským štátom umožňuje preskúmať situáciu na ich trhu práce a uplatniť vnútroštátne postupy týkajúce sa požiadaviek na obsadenie voľného pracovného miesta alebo výkon samostatnej zárobkovej činnosti a uprednostniť občanov EÚ. V praxi to znamená, že členské štáty sa môžu rozhodnúť udeliť povolenie na pobyt osobe s dlhodobým pobytom v EÚ z iného členského štátu len vtedy, ak nie sú k dispozícii občania EÚ, ktorí by mohli byť prijatí do zamestnania.

Hneď po udelení povolenia na pobyt v druhom členskom štáte majú osoby s dlhodobým pobytom v EÚ v tomto členskom štáte nárok na rovnaké zaobchádzanie vo viacerých oblastiach vrátane prístupu k zamestnaniu, ako sa uvádza v článku 11 smernice o osobách s dlhodobým pobytom. Článok 21 ods. 2 druhý pododsek smernice však stanovuje, že členské štáty môžu na obdobie nepresahujúce 12 mesiacov obmedziť prístup k určitým zamestnaným činnostiam, ak sa líšia od tých, na ktoré bolo udelené povolenie na pobyt.

Členské štáty sú povinné oznámiť Komisii vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa transponujú právne predpisy EÚ. Posledné oznámenie Talianska týkajúce sa transpozície smernice o osobách s dlhodobým pobytom pochádza z roku 2007, zatiaľ čo posledné oznámenie Francúzska týkajúce sa uvedenej smernice pochádza z roku 2022. Na základe informácií, ktoré má Komisia k dispozícii, a po kontaktoch s príslušnými orgánmi Taliansko nestanovuje

¹ Ú. v. EÚ L 16, 23.1.2004, s. 44 – 53.

obmedzenie prístupu k iným pracovným činnostiam, ale vyžaduje od štátnych príslušníkov tretích krajín, aby oznámili akúkoľvek zmenu týkajúcu sa ich pracovnej situácie². Francúzsko uplatňuje možnosť uvedenú v článku 21 ods. 2³, ale obmedzenie prístupu k iným pracovným činnostiam je stanovené na maximálne obdobie dvanástich mesiacov v súlade s podmienkami stanovenými v článku 21 ods. 2 smernice o osobách s dlhodobým pobytom.

Záver

Po analýze príslušných talianskych a francúzskych právnych predpisov Komisia nedokáže konštatovať, že Taliansko a Francúzsko porušili článok 21 ods. 2 smernice o osobách s dlhodobým pobytom.

² Pre Taliansko: články 5, 5a, 6, 9a a 22 Jednotného aktu o prisťahovalectve (legislatívny dekrét č. 268/1998): [Decreto LEGISLATIVO 25 luglio 1998, n. 286 – Normattiva](#) a články 35 – 36 vykonávacieho nariadenia k Jednotnému aktu o prisťahovalectve (dekrét prezidenta republiky č. 394/1999): [Decreto DEL PRESIDENTE DELLA REPUBBLICA 31 agosto 1999, č. 394 – Normattiva](#).

³ Pre Francúzsko: článok R. 432 – 4, odsek 8, CESEDA; článok R. 432 – 4 CESEDA.